

[J. Chr. Jensen.]

Skader paa disse Bygninger bæres af hele Samfundet i Fællesskab. Alle disse Ting er altsaa undtaget fra Bestemmelserne.

§§ 5, 6 og 7 omhandler de Skader, der skal erstattes, og Opgørelsen af disse Skader. Skadernes Opgørelse foretages af særligt udpegede Vurderingsmænd. Det hilser jeg med stor Glæde, selv om man inden for de enkelte Brandforsikringsselskaber har hele Apparatet færdigt, baade med Vurderingsmænd og Branddirektører. Da Grundejerne har en særlig Interesse i dette specielle Forhold, er det naturligt, at man ogsaa udpeger særlige Vurderingsmænd. Disse Vurderingsmænd skal udpeges efter nøjagtig de samme Regler, som gælder i Dag inden for de bestaaende Brandforsikringsselskaber.

§ 8 omhandler Forsikringsbidrag og Erstatninger. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er saadan at forstaa, at hvor der ydes fuld Erstatning for Skader, skal den Præmie, som den skadelidte skulde have betalt, hvis han ikke havde været skadelidt, fradrages. Jeg synes, det vilde være naturligt og rimeligt, men jeg kan ikke af Forslaget udlede, at det er saadan, og spørger derfor Ministeren. Jeg gaar ud fra, det er rimeligt, at naar den skadelidte faar fuld Erstatning, skal han ogsaa yde det samme Kontingent, som hvis han ikke havde været skadelidt.

Hvor der ikke ydes fuld Erstatning, fordi de 5 pCt. ikke kan dække Skaderne, skal Kravene efter Loven nedsættes forholdsvist, og det er ligetil. Men det bør formentlig være saadan, at alle Prioritets-havere procentvis faar det samme Fradrag, uanset deres Prioritetsstilling. Hvis man ikke klart pointerer det, vil der — hvor der ikke kan ydes fuld Erstatning — ganske sikkert ske det, at Førsteprioriteten først skal fyldestgøres, dernæst Andenprioriteten, og det vil sige, at der formentlig intet som helst bliver til Ejeren, som altid har sin Interesse yderst. Jeg vil derfor tro, at man imod almindelige Regler her maa gaa frem paa den Maade, at hvis der ikke kan ydes fuld Erstatning, maa alle Prioritetshavere tage deres Tab.

§ 9 fastslaar, at Opgørelse først kan finde Sted, naar Krigen er endt, og det er selvfølgelig rigtigt, thi før Krigen er endt, kan ingen vide, hvor store Skaderne bliver. Det kan maaske forvolde den skadelidte nogen Vanskelighed, men han ved i hvert Fald, at han faar Erstatningen, og at den Erstatning, han faar, bliver forrentet med 5 pCt. fra den Dag, Skaden er anmeldt. Jeg vil tro, at han alligevel økonomisk set vil kunne

bygge op, hvad der er ødelagt, selv om han først faar Erstatningen udbetalt paa et senere Tidspunkt. Jeg vil mene, at man her burde give den paagældende Ejer Adgang til f. Eks. til en Bank at pantsætte, om jeg saa maa sige, de Beløb, som han nu kan vente at faa udbetalt, eller en Del deraf, saadan at han straks kan paabegynde Opgørelsen af den Ejendom, der er ødelagt, hvis han ønsker det.

§ 10 fastsætter Forsikringsbidraget. Det er sikret ved Panteret foran de almindelige Prioriteter. Det vil med andre Ord sige, at der aabnes en Adgang for Ejerne til at kunne laane Bidraget, fordi de kan give Behæftelsen en sikker Pantstilling i Ejendommene, og Kreditorerne kan fornuftigvis i Almindelighed ikke have noget imod, at man rykker dette Bidrag frem i Pantet, fordi det er Kreditorerne eller Prioritets-haverne, der har den store Fordel ved hele denne Ordning. Jeg kunde i Virkeligheden ikke have noget imod, at Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne af deres Reservefonds dækkede en Del af Skaderne, hvis det viste sig, at de 5 pCt. ikke kan dække, og at de øvrige Panthavere i Ejendommene fik Forpligtelse til at bidrage lige med Kredit- og Hypotekforeningerne.

De øvrige Paragraffer omfatter Forvaltningen af Loven, og der er ingen Grund til nærmere at komme ind paa Enkeltheder her. Loven skal forvaltes paa en fornuftig Maade af Folk udpeget af Ministeren og de Selskaber, som har særlige Interesser i dette Spørgsmaal. Men hele denne Administration træder jo først i Virksomhed, naar Ulykkerne er sket, og hvis der ikke sker nogen Ulykker, træder intet vedrørende dette Lovforslag i Funktion. Der er for øvrigt heller ingen Tvivl om, at Loven vil stimulere Obligationsmarkedet og dermed ogsaa virke fremmende paa Byggeriet som Helhed. Den Utryghedsfølelse, som vilde herske, hvis ikke en saadan Lov vedtoges, vilde naturligvis paavirke dem, der skal købe Obligationer, og paa den Maade ogsaa bevirke et Tryk paa Boligbyggeriet, saa jeg tror, at ogsaa her vil Loven virke efter sin gode Hensigt. Det, som er det geniale ved dette Forslag til Lov, er, at hvis der intet ondt sker os, koster Loven ikke mere end det Papir, den trykkes paa, og paa den anden Side: hvis Ulykkerne rammer os, vil Loven virke fuldt og helt efter sin Hensigt.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting, og jeg gør det med Haabet om, at naar dette Forslag er ophøjet til Lov, Loven da aldrig maa blive brugt.